

Een bijdrage voor het
Kwaliteitszorgsysteem is al sinds 2014
onderdeel van de kosten die betaald
worden bij het keuren van een veld

NOC*NSF stopt inning bijdrage kwaliteitszorgsysteem bij verplichte periodieke keuringen

Betaling bij overige keuringen blijft noodzakelijk

Een aangepast registratie- en beoordelingssysteem en de verplichting om voortaan vaker de kwaliteit van kunstgrasvoetbalvelden vast te stellen lijken ertoe te gaan leiden dat gemeenten jaarlijks meer geld kwijt zijn om hun velden gecertificeerd te houden. Hoe zit dat?

Auteur: Guy Oldenkotte

Wanneer een erkend testinstituut heeft vastgesteld dat een sportvloer in Nederland voldoet aan de eisen die zijn vastgelegd in het Handboek Sportaccommodaties, ontvangt de eigenaar van die sportvloer een officieel certificaat. Dat certificaat wordt verstrekt door de sportkoepel NOC*NSF en de betreffende sportbond; het bevestigt dat de sportvloer aan de minimale kwaliteitscriteria voldoet en daardoor veilig en verantwoord kan worden gebruikt. Het certificaat is dus noodzakelijk indien men de sportvloer voor officiële wedstrijden wil gebruiken.

Aan dat certificaat zijn kosten verbonden, die bovenop de kosten voor het testen van het veld komen. Dat was lange tijd onduidelijk voor of onbekend bij een deel van de beheerders van de velden, zo erkent Matthijs de Bruin van NOC*NSF. 'Die bijdrage is in 2014 ingevoerd en is van belang voor NOC*NSF om uitvoering te kunnen geven aan de procedures en processen van het NOC*NSF Kwaliteitszorgsysteem sportvloeren en sportaccommodaties. De inkomsten zijn belangrijk om de kwaliteitsaspecten, sportfunctionaliteit, veiligheid,

bespeelbaarheid, uniformiteit en duurzaamheid van sportvloeren en sportaccommodaties structureel te waarborgen, in het belang van de sporter.'

Wie is de opdrachtgever?

Om voldoende financiële middelen te genereren, wordt sinds 2014 een eenmalige bijdrage in rekening gebracht (de zogenoemde Bijdrage Kwaliteitszorgsysteem) bij de aanleg, ombouw, renovatie of door de sportbond vereiste herkeuring van een gecertificeerde sportvloer of sportaccommodatie. Die bijdrage diende betaald te worden door de opdrachtgever en het was de taak van het keuringsinstituut om die opbrengsten te innen. Onduidelijkheid over wie nu precies de opdrachtgever was, maakte de inning onmogelijk voor het keuringsinstituut. 'Dat het veld uiteindelijk eigendom zou worden van een gemeente of club was doorgaans wel duidelijk, maar soms werden er andere afspraken gemaakt over de keuring van een veld, waardoor het onduidelijk werd wie nu exact moest opdraaien voor de kosten van het certificaat.'

Sinds begin dit jaar is onwetendheid niet langer mogelijk, nu NOC*NSF procedures heeft bekeken en in IT-systemen heeft geïnvesteerd. 'Voortaan wordt een certificaat pas uitgegeven wanneer de gegevens zijn ingevoerd in ons registratie- en beoordelingssysteem én er een betaling is ontvangen. Zonder dat certificaat mag een veld niet worden gebruikt voor wedstrijden die worden georganiseerd onder auspiciën van de betreffende sportbond. Dat hebben we zo afgesproken met de sportbonden en die regels zijn vastgelegd in ons Procedurehandboek Kwaliteitszorgsysteem.'

Bittere gewaarwording

Sportvloeren worden op meerdere momenten gekeurd. 'Sportvloeren worden gekeurd bij de aanleg, bij ombouw en bij renovatie. Daarnaast is er bij sommige sporten sprake van een periodieke keuring. De verplichting door de KNVB om acht jaar na aanleg vast te stellen of de vloer nog voldoet aan de minimale eisen van de KNVB Gebruiksnorm, is daar een voorbeeld van', zo merkt De Bruin op. De kosten voor het certificaat verschillen per sportvloer (zie kader). Eenmaal verstrekt, blijft het

‘Dat het veld uiteindelijk eigendom zou worden van een gemeente of club, was doorgaans wel duidelijk’

certificaat geldig tot het moment waarop de sportvloer opnieuw wordt gekeurd. Het besef van die onontkoombare verplichting begint inmiddels ook bij gemeenten door te dringen. Nu de gemeenten zich opmaken voor een toekomst waarin kunstgrasvoetbalvelden voortaan verplicht na acht jaar, en daarna om de twee jaar, opnieuw gekeurd moeten worden om vast te stellen of ze aan de KNVB Gebruiksnorm voldoen, wordt duidelijk dat de kostenpost voor het (her)keuren verder kan oplopen dan de kosten van het keuringsinstituut alleen.

‘Dat idee overvalt mij wel een beetje’, erkent Arjan van Bodegom van de gemeente Rotterdam. ‘Ik snap wel dat het nodig is om een nieuw kunstgrasveld spelgerechtigd te krijgen en de bond stelt dat het veld gekeurd moet zijn. Maar dat is iets anders dan jaarlijks te moeten betalen om vast te stellen of dat veld nog altijd voldoet.’ In Rotterdam liggen niet minder dan 100 kunstgrasvoetbalvelden. ‘Elke zomer vervangen wij zo’n tien velden’, zegt Van Bodegom. ‘Uitgaande van 350 euro per certificaat voor een kunstgrasvoetbalveld gaat het in dat geval dus om 3.500 euro per jaar; een

schijntje vergeleken met de miljoenen die de tien kunstgrasvoetbalvelden samen kosten. Maar als daar enkele tientallen velden bij komen waarvan vastgesteld moet worden of die nog aan de KNVB Gebruiksnorm voldoen, wordt dat bedrag aanzienlijk hoger. De kosten voor het keuren rekenen we momenteel niet door aan de huurders, maar halen we uit ons onderhoudsbudget’, stelt Van Bodegom. Hij durft niet te zeggen of dit ook in de toekomst zal gebeuren als de kosten voor het keuren oplopen. Ook Gerrit de Koe van de gemeente Amsterdam is niet bijster blij met die ontwikkeling. ‘Heb ik net de zure appel doorgeslikt met betrekking tot de keuringsafdracht voor nieuwe velden, krijg ik dit weer!’ zo merkt hij op.

In onderling overleg

Het stoort De Koe vooral dat de verplichting om 350 euro te betalen voor het herkeuren van een kunstgrasvoetbalveld er stiekem in lijkt te zijn geslopen. ‘In het nieuwe Procedurehandboek Kwaliteitszorgsysteem, de editie van februari 2017, staat het duidelijk. Maar in de versie van juni 2015 was dit nog niet het geval’, merkt hij op. De Koe ging zelfs zover dat hij de notulen van de bijeenkomsten van de verschillende werkgroepen en het College van Deskundigen erop naploos. Dit orgaan wordt benoemd door het bestuur van NOC*NSF en bestaat uit vertegenwoordigers van de gemeenten, de sport en de markt. Het College adviseert NOC*NSF over het certificatiesysteem en de eisen. Volgens De Koe wordt er ook in de notulen van dit college met geen woord gerept over de kosten van het herkeuren. Matthijs de Bruin bestrijdt dat echter. ‘Deze procedurewijziging is een van de vele onderdelen van de verrijking van het

ACTUEEL

Procedurehandboek en is vastgesteld door het College van Deskundigen. En dit staat wel degelijk in de notulen’. Hij is ietwat verbaasd over de onrust en onbekendheid in de markt. ‘Dit soort procedureafspraken wordt samen met vertegenwoordigers van de markt, van gemeenten en vanuit de sport vastgesteld’, zo legt hij uit. Deze komen bijeen in verschillende werkgroepen. Nederland kent ongeveer elf werkgroepen (zie kader). Het aantal deelnemers aan de werkgroepen verschilt, maar volgens een ruwe schatting zijn er in totaal zo’n 100 personen bij betrokken. Veel van die personen vertegenwoordigen leveranciers van producten; een aantal anderen zit er namens de bonden en sportorganisaties. De groep die de gemeenten vertegenwoordigt, is echter zeer beperkt.

‘Tot één jaar geleden zat er in elke werkgroep slechts één vertegenwoordiger namens de gemeenten. De Vereniging Sport en Gemeenten heeft daar een nieuwe invulling aan gegeven door een werkgroep accommodatie op te zetten. Daar zitten zo’n tien tot vijftien mensen in, die kijken naar de uitvoering en ons beleid’, stelt De Bruin als verweer. Volgens Ronald Huijser van de VSG is het absoluut waar dat de gemeenten ondervertegenwoordigd zijn. Desalniettemin mag de VSG voldoende meepraten, zo merkt hij op.

Beroerde communicatie?

Maar als die gemeenten – de grootste gemeenten van Nederland voorop – stellen er geen weet van te hebben dat voortaan ook een bijdrage betaald moet worden voor een verplicht certificaat wanneer een sportveld een periodieke keuring ondergaat, dan schort er blijkbaar wel wat aan de communicatie. ‘Er worden veel verschillende com-

Het certificaat bevestigt dat de sportvloer aan de minimale kwaliteitscriteria voldoet en dus veilig en verantwoord kan worden gebruikt.

Gerrit de Koe

Matthijs de Bruin

WAT KOST EEN CERTIFICAAT PER SPORT?

(in euro's)

<i>Atletiekbaan</i>	
Rondbaan en technische nummers	600
Rondbaan	300
Hoogspringen	100
Overige technische nummers	50
<i>Voetbalveld</i>	
11 tegen 11	350
7 tegen 7	175
<i>Rugby / American football</i>	350
<i>Honk- en softbalveld</i>	350
<i>Hockeyveld</i>	300
<i>Korfbalveld</i>	200
<i>Tennisbaan</i>	50
<i>Handbalveld</i>	90
<i>Padel</i>	50
<i>Binnensportvloer</i>	150
<i>Gymzaal</i>	100

WERKGROEPEN

Er bestaan verschillende werkgroepen waarin vertegenwoordigers van de markt, de gemeenten en de sportorganisaties zitten om een kwaliteitsaspect van een sportaccommodatie te verbeteren. De volgende werkgroepen zijn actief:

- Wergroep 2: binnensportvloeren
- Wergroep 3: natuurgrasvelden
- Wergroep 4: minerale sportvloeren
- Wergroep 5: kunststof buitenvloeren
- Wergroep 6: kunstgrassportvelden
- Wergroep 7: overdekte multidisciplinaire sportaccommodaties (OMS)
- Wergroep 8: sportverlichting
- Wergroep 9: inrichtingselementen
- Wergroep 11: testmethoden en procedures

municatiemiddelen en -kanalen ingezet door de sport, gemeenten en de markt om wijzigingen in de normen en/of procedures te laten landen bij de relevante organisaties. De accommodatiesector is echter zo groot en divers, dat het moeilijk is om alle organisaties te bereiken, laat staan de juiste personen binnen deze organisaties', is het verweer van De Bruin, die sportief genoeg is om te erkennen dat dit jaar vooral omtrent kunstgrasvoetbalvelden veel verwarring is ontstaan.

'Dat was zeker het geval nadat de KNVB had besloten om de Fifa-kwaliteitsnormen voor kunstgrasvoetbalvelden te vervangen door nieuwe normen. Aanvankelijk zou medio 2017 duidelijk moeten zijn aan welke eisen dergelijke velden zouden moeten

voldoen, maar inmiddels is die deadline vooruitgeschoven', erkent De Bruin. Elders in deze editie probeert Patrick Balemans van de KNVB enige duidelijkheid te scheppen omtrent de nieuwe eisen die de KNVB in de toekomst aan kunstgrasvoetbalvelden wil stellen. Ideeën zijn er genoeg, maar de uitwerking is nog gaande.

De groep die de gemeenten vertegenwoordigt, is echter zeer beperkt

Matthijs de Bruin van NOC*NSF wil echter wel duidelijkheid scheppen over de bijdrage die wordt

gevraagd voor de periodieke keuringen, die straks gemeengoed worden voor met name kunstgrasvoetbalvelden. Het College van Deskundigen heeft besloten om vanaf 29 november 2017 geen bijdrage meer te vragen voor het Kwaliteitszorgsysteem bij verplichte periodieke keuringen. Wel dienen de projecten te worden geregistreerd. Dat is toch nog een mooie meevaller, zo bij het scheiden van de markt!

Be social

Scan of ga naar:

www.Fieldmanager.nl/artikel.asp?id=17-7323